

पूर्वार्द्ध : ८४
संख्या २८८५-८९
तिथि : २०२३

७.८ अक्टूबर २०२३ पूर्वार्द्ध
श्री महावीर जैन मठ अधिकारी
भारत, लखनऊ - २९६००१.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

આરોધિટ, વાવનગર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

Shree Atmanand Prakash

અનાદિશ્વેતનસ્યાય દુઃખપૂર્ણ ભવભ્રમઃ ।
રાગદ્વેષાદિસંકલેશસમાખ્લેષસુદ્ભવઃ ॥

* ચેતન (આત્મા)નું આ દુઃખપૂર્ણ ભવભ્રમણ અનાદિકાળથી
ચાટી રહ્યું છે, જે તેના રાગદ્વેષ આદિ ક્લેશોને આભારી છે.

* This miserable wandering of the phenomenal soul in the transmigratory cycle is carried on from beginningless time. This wandering of it, is owing to its embracing passions-attachment, aversion and others.

પુસ્તક : ૬૪

ખ

અંક : ૧/૨

કારતક-માગાસર

ખ

નવેમ્બર-ડિસેમ્બર-૬૬

આત્મ સંવત : ૧૦૧

વીર સંવત : ૨૫૨૩

વિક્રમ સંવત ૨૦૫૩

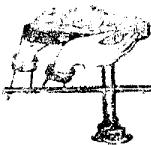
અ નુ કે મ ણ્ણ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	તો ચાલશે....	—	૧
(૨)	નૂતન વર્ષના મંગળ પ્રલાસે	શ્રી ખીમચંદ ચાંપશી શાહ	૨
(૩)	સત્ર. ચિત્ર ને આનંદની પ્રાપ્તિ	પ્રવચનકાર : યુગદ્ધા આચાર્યશ્રી વિજયવલલભસૂરિશુ અનુવાદક ; શ્રી કુમારપાણ હેસાહ	૬
(૪)	ઔપધે જ્યા હારે છે આસ્થા ત્યા વિજયી બને છે !	—	૮
(૫)	સાચા હોય તે સહુને અજવાળે	પૂ. મુનિશ્રી રાજરત્નવિજયશુ મ. શા.	૧૨
(૬)	કર્મશાળની કરામત	સંકલન : શ્રીચંદ પાલીતાણુ।	૧૩
(૭)	ભાવનગર સ્થિત કૃષ્ણનગર જૈન દેરાસરે સૂરિમંત્ર આહિની ભવ્યાનિભવ્ય ઉજવણી	સ કલન ; કાંતલાલ આર. સાલેન	૧૬

આ સભાના નવા આજીવન સલ્યાશ્રીએ।

શ્રી રસીકલાલ જ્યંતીલાલ શાહ (હારીજવાળા) ભાવનગર
 શ્રી ભરતકુમાર નગીનદાસ શાહ-ભાવનગર
 શ્રીમતી મધુભેન નગીનદાસ શાહ-ભાવનગર
 શ્રી નરેન્દ્રકુમાર વનમાણીદાસ મહેતા-ભાવનગર
 શ્રી ચંદ્રકાંત મનસુખલાલ શાહ-ભાવનગર
 શ્રી વિરેન્દ્રકુમાર વિનયચંદ સંઘવી-ભાવનગર

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત અભિમુખંહ શાહ

તો ચાલશે....

ભલે કંઈ જ મુજને ના મળે બસ તું મળે તો ચાલશે
ભલે આશ મુજાડો ના ઇણે બસ તું ઇણે તો ચાલશે

વિશ્વાસ કીયો વિશ્વમાં ઠાલા જિનેશ્વર આપથી
ધૂટવા માંગુ છુ અંતરે ભવોભવ તણ્ણા સંતાપથી
દિનકર ભલે હું ના બનું...હિવડો બનું તો ચાલશે....

છિછા મને છે એક કે પારસ મજ્યો કંચન બનું
આશા મને છે એક કે તારક મજ્યો ભવથી તર
તરી શકું ના ભવથી ભલે ચરણે રહું તો ચાલશે

પૂજા કરી હું પૂજ્યની એ પરમ પદને હું શહુ
પિતા મજ્યા જિનવર સમા વારસ બની શોભી રહું
વારસ બની ને ના શકું પણ દાસ થઈ તો ચાલશે

नवेम्बर-डिसेम्बर.-६६]

[२]

નૂતન વર્ષના મંગળ પ્રભાતે

શ્રી પ્રમોહકાંત ખીમચંડ શાહ—પ્રમુખ

“શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” માસીક ૬૩ વર્ષ પુરા કરી ૬૪ માં વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે તથા શ્રી જૈન આત્માનંદ સલાનું આ શતાબ્દી વર્ષ ચાલે છે, જે આપણા સર્વેને માટે આનંદ તેમ જ ગૌરવનો વિષય છે.

“શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” આત્મજ્ઞાનની સુગંધ ઈલાખતું ભદ્રજીવન લથા સદ્વિચાર અથે જ્ઞાન પ્રગટાવતું પ્રગતિ કરી રહ્યું છે.

અમે માસીકમાં વિદ્ધાન પૂ. ગુજરાતગંતોના લેખો, જૈન ધર્મમાં તરફજ્ઞાનના લેખો, વદ્ધાન ભાઈઓ તથા અહેનો તરફથી આવેલા લેખો, જૈન સાહિત્ય અને ઈતિહાસના લેખો, ભક્તિ અંગેના લેખો તથા ભાવનગરમાં ચાતુર્માસ પધારેલ પ.પૂ. ગુજરાતગંતોની શુલ નિશ્ચામાં ડિજિટાલ ધાર્મિક કાર્યો, આરાધનાઓ, ધાર્મિક મહેતસયે વિગેરની માહિતી સમયાનુસાર પ્રગટ કરીએ છીએ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા દ્વારા થતી અન્ય પ્રવૃત્તિઓ તરફ જરા નજર કરીએ :

શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા જૈન સાહિત્ય તેમ જ લાસ્તીય સમય દાર્શનિક સાહિત્યના પ્રકાશન ક્ષેત્રે આગામું સ્થાન ધરાયે છે. આગમ સંશોધક પ.પૂ., વિદ્ધાન મુનિશ્રી જાંબુલ વિજયજી મહારાજ સાહેણે અથાગ પરિશ્રમ ઉઠાવીને સંશોધન કરેલ અને સંપાદિત કરેલ “શ્રી દ્વાર્ષિક નયચક્રમ”ના પ્રણું જાગોતું આપણી સલાને પ્રકાશન કરેલ છે. જેની પરદેશમાં જપાન, જમની, ઓસ્ટ્રેલીયા, અમેરિકા વિગેરે દેશોમાં ધણી માગ છે; તેનો પહેલો ભાગ પુનઃ સુરણું (રી-પ્રીન્ટ) ડરાવવાતું કાર્ય ચાલી રહ્યું છે જે પૂર્ણ થવા આવેલ છે અને જેનું વિમોચન આ શતાબ્દી વર્ષમાં છરવામાં આવશે, આ પુનઃસુરણું (રી-પ્રીન્ટ) ના કાર્ય માટે પ.પૂ. વિદ્ધાન મુનિશ્રી જાંબુલ વિજયજી મહારાજ સાહેબની પ્રેરણુથી જપાનના એક ડેક્ટરેશન સાહેણે આપણી સંસ્થાને સારી એવી આર્થિક સહાય કરેલ છે. સંચત ૨૦૦૮ની સાલમાં આપણી સલાને શ્રી તીર્થકર વરિન્દ્ર (સચિવ) પ્રકાશન કરેલ તેની શુલરાતી આવૃત્તિનું પ્રકાશન કાર્ય પ.પૂ. આચાર્ય લગ્નવંતશ્રી નયપ્રલસૂરીધરજી મહારાજ સાહેબની પ્રેરણુથી ચાલી રહ્યું છે. જે પૂર્ણ થવા ઉપર છે, તેમ જ તેની હિન્દી આવૃત્તિનું પ્રકાશન પ.પૂ. ઈન્દ્રાધિનસૂરીધરજી મહારાજ સાહેબની પ્રેરણુથી ચાલી રહ્યું છે. ગત આસો મારના “શારદા પૂજન વિધિ” પુસ્તિકાનું પ્રકાશન સંસ્થાને કરેલ છે. જે જૈન વિધિ અનુસાર ચાપડા પૂજન અથે ધણું જ ઉપયોગી પુરવાર થયેલ છે.

આ સલા પોતાની જ માલિકીના મકાનમાં “લહેર ઝી વાંચનાલય” ચલાવે છે. સ્થાનિક ભાવનગર, રાજકોટ, અમદાવાદ તેમ જ મુખ્યાઈના વૈનિક વર્તમના પણો તથા વ્યાપારને લગતા અડવાડીક અંકો પણ વંચાણે મુક્કવામાં આવે છે જેનો ધણું ભાઈઓ સારો લાલ લે છે.

नवेभ्यर-ठीसेभ्यर-६६]

[३]

आ सभा सारी लाईप्रेरी पण चलावे छे जेनी अंदर प्रतो, जैन धर्मना पुस्तको, संस्कृत, प्रकृत पुस्तको, व्याकरणना पुस्तको, अंग्रेज, गुजराती. हिन्दी पुस्तको तेम ज नेवेकेनो समावेश थयेल छे. आ पुस्तकोनो लाल ५ पू. गुरुलगवंतो अने साधील महाराज साहेबो यातुर्मास दरम्यान ज्ञानाल्यास तेम ज व्याख्यान समये प्रवचन अथें सारा प्रभाषणमां उपयोग करे छे. जैन तेम ज जैनेतर लाईओ-अहेनो पण सारा प्रभाषणमां आ लाईप्रेरीनो उपयोग करे छे.

धार्मिक ग्रन्थान्तर्गतियो :-

१. संवत २०५२ना पौष वृद्ध र ने रविवार ता. ७-१-'६६ना रोज घोडा मुकामे श्री नवधंडा पार्थीनाथल्लो यात्रा प्रवास राखवामां आवेल हुतो. घोडा श्री नवधंडा पार्थीनाथ द्वादशा ईंगम-उपमां सला तरक्षी पार्थीनाथ पंचकल्याणुक पूजा संगीतकार मंडणी साथे लब्ध रागरागाणीपूर्वक लघुववमां आवी हुती. घण्टी ज सारी संज्यामां सलाना जल्दी तेम ज भेडमानो आ यात्रा प्रवासमां जेडाया हुता. सवारे तथा अपोरे गुरुलक्षित तथा स्वामिलक्षित राखवामां आती हुती.
२. संवत २०५२ना चैत्र सुह ५ ने रविवार ता. २४-३-'६६ना रोज पाठीताणा मुकामे सञ्चयश्रीओनो एक यात्रा प्रवास राखवामां आवेल हुतो, त्यां श्री सिद्धान्यदल तीर्थ उपर पूजा तेम ज समुद्रमां चैत्यबंदन करवामां आवेल तेम ज नीचे श्री तापतगढ जैन धर्मशाणमां गुरुलक्षित तेम ज स्वामिलक्षित राखवामां आवेल. सारी संज्यामां सख्य अह-अहेनो जेडाया हुता.
३. आ शताब्दी वर्ष निमित्ते सलाना सञ्चयश्रीओनो ऐ दिवसनो इरती यात्रानो प्रवास ता. ३-८-'६६ तथा ता. ४-८-'६६ना रोज राखवामां आवेल हुतो. भावनगरथी लकड़ी असमां नीकणी प्रथम अंलात तीर्थ घेण्याच्या हुता. त्यां सेवा, पूजा, दर्शन लक्षित आहिनो. अमूल्य दण्डावे लघु कलिकुंड, थलतेज, थधु केण्या घेण्याच्या हुता. त्यां रात्रि रोकाणु करी वहेली सवारे सेवा, पूजा, दर्शन, लक्षित आहिनो. अमूल्य दण्डावे लघु अमदावाढ-पाली-स्थित श्री जैन सेवायीमां यातुर्मास विद्रान आगमप्रज्ञ मुनिश्री ज्ञानू विजयल महाराज ज्ञानेन वंदन करेल, तेम ज श्री जैन आत्मानंद सलाना शताब्दी वर्षांनी उक्तवणी अंगे भागदर्शन भेणवेल. सभाना लोहदारश्रीओपूज्यश्रीने भावनगर पधारवा आग्रहसरी विनांती करेल. पूज्यश्रीओ जणावेल के मारी अनुरूपता मुजब्ब हुं तमेने लणी जणावीश अने श्री जैन आत्मानंद सभा के १०० मां वर्षांमां प्रवेश करी जैन साशननी अने जैन समाजनी अमूल्य सेवा अन्नवी रक्खुं छे ते संस्था जानना आ अमूल्य सद्गुर्पर्णीनी सुवास वधुने वधु इलावतु रहे तेवी हाहिंक शुकेच्छाओ पाठवेल.

अन्य ग्रन्थान्तर्गतियो :-

१. स. २०५२ ना कारतक सुद एकमना रोज ऐसता वर्षांनी उक्तवणीमां भंगलमय प्रलापे सभानुं स्नेहमिलन राखवामां आव्युं हुतुं हुतुं. अने डेसरी दूधनी पाठी० २. अवामां आवी हुती.

૪]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ]

૨. જા. ૨૦૫૨ ના કારતક સુહ ૫ ના રોજ જ્ઞાનપદ્યમિના સુઅવસરે સલાના લાઈફ્રેની લોકમાં સુદ્ધર અને કલાત્મક રીતે જ્ઞાન ગોઠવામાં આવેલ. જ્ઞાનના દર્શાને રખારના ૬ વાગ્યાથી ૫.૫૦. અચાયો ભગવતો ૫.૫૦. મુનિક્ષણવતો. તથા ૫.૫૦ સાધ્વીલુ મહારાજ સાહેણો દર્શાયો પથારેલ અને દર્શાનનો લાભ લીધો હતો. ખૂણ જ સારી સંખ્યામાં લાઈઓ-ખેણો. તથા નાના બાળકોએ પણ દર્શાનનો અને જ્ઞાનપૂજાનો ઉત્સાહ પૂર્વક લાભ લીધો હતો.
૩. આપણી સલાના શતાખી વર્ષની શાનદાર ઉજવણી નિમિત્તે તા. ૫-૮-૬૬ના રોજ ૫૦૦. એસ.એસ.સી. પરીક્ષામાં સંસ્કૃત વિષયમાં ૮૦ કે તેથી વધુ માફસો બેળવનાર વિદ્યાથી લાઈ-ખેણોને ઇનામ અપણું કરવાનો એક સમારંભ ચોજવામાં આવેલ. આ વરસ શતાખી લખ ૫ લોકને બધારે રકમના ઇનામો આપવામાં આવેલા. ૩૧ લાઈ-ખેણોને ઇનામો આપવામાં આવેલ. આ ઉપરાંત ડોકેજમાં અસ્યાસ કરતાં સાધ્વીએને સ્કોલરશીપ ટર્મ-દી આપવામાં આવેલ. એમાં ૨૨ વિદ્યાથીએને સ્કોલરશીપ આપવામાં આવેલ.
- સલા દ્વારા પ્રકાશિત કરેલા અંધોનું સલા વેગાણ કરે છે તથા ૫.૫૦. મહારાજ સાહેણો, ૫૦. સાધ્વીલુ મહારાજ સાહેણો. તથા જ્ઞાનલડારને લેટ પણ આપે છે.

૫.૫૦. ગરુધાધિપતિ આ.શ્રી સુભોધસાગરસૂરીશ્વરણ મહારાજ સાહેણે આપણી સલામાં હોદેદારશ્રીએની વિનાતીને માન આપી આપણી સલાની સુલાક્ષણ લીધી હતી. તેઓશ્રીએ છિંદું કે વર્તમાન સમયમાં જ્ઞાનમંહિરો આત્માના વિશ્રામ સ્થાનો છે અને જ્ઞાનને સાચો માર્ગ ખતાવતા મિત્રો છે. એમાં સંઘેયાલા મહાત્મા પુરુષો અને જ્યોતિર્ધરેના અમૃતતુલ્ય વચ્ચને જીવનને નવી નવી પ્રેરણાએ આપી મનુષ્યનું ધરતર કરે છે. એ જ્ઞાનના હીંવડાએ. આત્માના પ્રકાશના કિરણો પ્રગટાવે છે. આવું કાર્ય સતત એકસે વર્ષથી ભાવનગરની શ્રી નૈતે આત્માનંદ સલા કરી રહી છે. અત્યાર સુધીમાં અનેક પ્રાચીન અંધો પ્રગટ કરીને સંસ્થાએ માનવજીવનને અજ્ઞાનવાનો અને નૈતે શાસનતું ગૌરવ વધારવાનો પ્રયાસ કરેલ છે અને લખિષ્યમાં આવો વિરોધ પ્રયાસ કરવાની ઉમેદ ધરાવે છે. તેઓશ્રીએ પ્રમુખશ્રી પ્રમોદકાંતસાઈ તથા સલાના હોદેદારશ્રીએ શ્રી ચીમનભાઈ શેડ, શ્રી લિભનભાઈ મોતીવાળા, શ્રી હિન્દુકાંતલાઈ સાંકોચ, શ્રી ચીમનભાઈ શાહ, શ્રી કાંતિકાઈ સાંકોચ વિગેરેન અમૃત્ય અંધોની જગવણી અંગે ચોઅય સૂચનો કરી સમય નૈતે સમજને શ્રી નૈતે આત્માનંદ સલાની લાઈફ્રેનોના લાભ લેવા જગ્યાવી સંસ્થાના શતાખી વર્ષની ઉજવણી અંગે અંતરના આશીર્વાદ આપેલા.

તા. ૨૩-૬-૧૯૬૬ના રોજ પ્રભર વિદ્ધાન ડે. મધુસુદન એ. હંકા (ડાયરેક્ટર અમેરિકન ઇન્સ્ટીટ્યુટ એન્ડ ઇન્ડિયન સ્ટડીટ-અનારસ) તથા અમદાવાહની શારદાયેન ચીગનભાઈ એજન્યુકેશનલ રીસર્ચ ઇન્સ્ટીટ્યુટના ડાયરેક્ટર શ્રી જિતેન્દ્રભાઈ એ. શાહે સલાની સુલાક્ષણ લીધી હતી અને હસ્તલિખીત પ્રતોનો ભાંડાર તથા તેની જગવણી અંગે ધર્ણી જ ખૂશી વ્યક્ત કરી હતી અને તે અંગેના ચોઅય સૂચનો કર્યા હતા.

શ્રી વિનોદભાઈ કપાસી, પ્રેસીડન્ટ મહાલીર ઇન્ડિયન ટેન્ટીન (યુ.કે.) એ આપણી સંસ્થાની સુલાક્ષણ લીધી હતી અને સંસ્થાની લાઈફ્રેની તથા હસ્તલિખીત પ્રતોના ભાંડારનું ભારીક નિરીક્ષણ

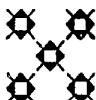
[५]
नवेम्बर-डिसेम्बर-६६]

કલ્યાણ હતું અને અમૃતધ્ય અંથોની સાચવળી અંગે સાતોષ વ્યક્તા કર્યો હતો અને સભાના હોડેદાર શ્રીઓને અસિનંદન પાઠવ્યા હતા તેમણે શ્રી તીર્થાકર ચરિત્ર (ભાયિત્ર) ની છિલીસ આવૃત્તિનું પ્રકાશન કરવા પણ જણાવેલ અને તે પુસ્તકનું સારું એવું વેચાણું ત્યાં પણ થઈ શકે તેમ જણાવેલ.

સંવત ૨૦૫૨ની સાલમાં પાંચ પેટનો તથા તેચીસ નવા આજીવન સહ્યો થયા છે.

આ સભાની પ્રગતિમાં પ.પૂ. ગુરુલગ્નંતો, પ.પૂ. સાધ્વીલુ મહારાજે, વિક્રાન્તેખાડે અને લેખિકાઓ, પેટનશ્રીઓ તથા આજીવન સહ્યોશ્રીઓ વિગેરેઓ ને સાથ-સહકાર આપેલ છે તે જર્વેનો ખૂબ જ આભાર માનવામાં આવે છે.

આપ સર્વેના જીવનને હથું અને ઉલ્લાસ માગું પ્રેરે તેવી પ્રાર્થના અને શુલોચણા સહ નૂતન વર્ષાસિનંદન.

૩ આત્મ વંચના ૩

શ્રીમહૂ એકવાર કાચિદા પદ્ધાર્યા હતા.

એક દિવસ જવેરશેઠને મેઢે શ્રી પ્રાગળુભાઈ નામના એક લાઇએ શ્રીમહૂનો ધર્માધ સાંભળીને શ્રીમહૂને કહ્યું :

‘ભક્તિ તો ધર્ણીએ કરવી છે. પણ પેટ ભગવાને આપ્યું છે તે ખાવાનું માગે છે; તો શું કરીએ ? કાચાર છીએ !’

શ્રીમહૂ પૂછ્યું :

‘તમારા પેટને અમે જવાણ ફર્ખે તો ?’

એમ કંઈને શ્રીમહૂ જવેર શેઠને ભલામણું [કરતાં કલ્ય] :

‘તમો જે લોજન કરતાં હો, તે એમને એ વળત આપને ને પાણીની મટકી આપને અને આ ઉપાશ્રયના મેડા ઉપર એડા એડા ભક્તિ કરે; પણ શરત એટલી કે નીચે ફોંદેનો વરદોડો જતાં હોય અથવા જોરા ગીત ગાતાં જતાં હોય, તો પણ મહાર જેવું નહિ. સાંસારની વાતો ન કરવી. કોઈ ભક્તિ કરવા આવે તો બંદે આવે, પણ પીલું કાઈ વાતચીત કરવી નહિ તેમ જ સાંભળવી નહિ;’

પ્રાગળુભાઈએ સાંભળીને બોલી ઉઠ્યાઃ ‘એ પ્રમાણે તો અમારાથી રહેવાય નહિ !’

‘આ જીવને ભક્તિ કરવી નથી, એટલે પેટ આગળ ધરે છે. ભક્તિ કરતાં કોણું ભૂખે મરી ગયો ? જીવ આમ છેતરાય છે.

૬]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ]

સત્તુ, ચિત્ત અને આનંદની પ્રાપ્તિ

; પ્રચયનકાર :
ચુગદૃષ્ટ આચાર્ય શ્રી વિજયવહ્નિસંગુરિજી

: અનુષ્ઠાનક :
શ્રી કુમારપાળ દેસાઈ

(હપ્તો ચોથો)

અનુભાન અને આગમ

નાસ્તિકમાં નાસ્તિક વ્યક્તિને પણ અનુભાન પ્રમાણનો આધાર લેવો પડે છે. નાસ્તિકે પોતાના પરદાદાને જેયા નથી, પરંતુ તે પોતે છે, તેથી તેના પિતા, પિતામહ, પ્રપિતામહ પણ અવશ્ય હેઠાં જેણે, એવા અનુભાન પ્રમાણથી એના પરદાદાને એણે માનવા પડે છે. કયાંક રાને વરસાદ પડવાથી જમીન લીની થઈ ગઈ હોય, પરંતુ નાસ્તિકે વરસાદ વરસાદ જેણો ન હોય. સવારમાં એ નાસ્તિક ઘરની બહ્નાર નીકળે અને જમીન ભીની જુણે, તો તરત જ અનુભાન કરશે કે અહીંયા રાને સારા પ્રમાણમાં વરસાદ વરસાદ હોય, કારણ કે જમીન હજુ ય લીની છે. તો આત્મા એવા અમૃત્ય અને અતીન્દ્રિય પદ્ધતિને અનુભાન પ્રમાણથી માનવામાં એને શું વાયો છે ?

આગમપ્રમાણથી પણ આત્મા સિદ્ધ થાય છે જર્ખાજ, વીતરાગ મહાપુરુષ આનત કહેવાય છે. તેમના વચન આગમપ્રમાણ કહેવાય છે. આપ્ત પુરુષોનાં વચન શાલોમાં આંકિત છે. તેના પર અવિદ્યાસ રાખવાનું કોઈ કારણ નથી. તેમણે શાલોમાં આત્માનું વર્ણિન કર્યું છે.

જે કોઈ નાસ્તિક કુહે કે અમે તો આગમ. પ્રમાણને માનતા નથી. તો એમને એમ પૂછુંબાં આવે કે તમે હૌકિક વ્યવહારમાં પોતાના પિતા, માતા, મોટાલાઈ વગેરે હિતેચું વ્યક્તિઓનાં વચનોને પ્રમાણ માર્ગીને ચાલો છો કે નહીં ?

અદાલતમાં શાહુકારના ચોપડાને પ્રમાણ માનવામાં આવે છે, તો તેમને નિઃસ્પૃહ પરમકુણુણારીલ, એકાંતહિતી આપ્ત વીતરાગી છે, પરંતુ સાંજળીને પણ એના સ્વરૂપને જ્ઞાની સિવાય કોઈ જાહી શક્યું નથી.”

આવા ગઠન આત્મતત્ત્વને મારી ઝુદ્ધ અને સંયમ અનુસાર સમજવવા અને સિદ્ધ કરવા કાંશશા કરું છું.

સર્વપ્રથમ તો “આત્મા નથી” આ કથન જ આત્માને સિદ્ધ કરે છે, જેમ કે એક માણસને અધ્યક્ષારમાં હેરડું સાય જેવું લાગે છે. આ પ્રકારની ભ્રાંતિ ત્યારે જ શક્ય અને કે જ્યારે આ જગતમાં સાપનું અસ્તિત્વ હોય. જે દુનિયામાં સાપનું કયાંય અસ્તિત્વ જ ન હોત, તો સાપની ભ્રાંતિ થાય કેવી રીતે ? જેણે જળ જેણું છે, તે જ મુગજળમાં જળની કલ્પના કરી શકે છે. જેણે કદી જળ જેણું જ ન હોય, એવી વ્યક્તિ મુગજળમાં જળની કલ્પના હેવી રીતે કરી શકે ? એ જ રીતે ‘આત્મા નથી’ એ કલ્પના પણ ત્યારે જ થઈ શકે, જ્યારે જગતમાં કયાંય ને કયાંય આત્માનું અસ્તિત્વ હોય. જે આત્માનું અસ્તિત્વ જ ન હોત, એનું નામ જ કયાંથી આવેત ? અને તેના નિષેધની આવશ્યકતા શા માટે ઉભી થાત ? પરિણામે આત્માનો નિષેધ જ આત્માના અસ્તિત્વને સિદ્ધ કરે છે.

આત્માના અસ્તિત્વના રવીકારનું ખીજું કારણ

नवेम्बर-दीसेम्बर-८६॥

७

ऐ छे के जेटला समासरहित पढ़ होय छे, तेमना वाच्य पदार्थ आ जगतमां जड़र होय छे, परंतु जे पढ़ समासयुक्त होय छे ऐना वाच्य पदार्थ कृदाचित् नथी पशु होता.

उदाहरण तरीके शशस्त्रंग के आकाशपुष्प आ अने पढ़ समासयुक्त है. आ सामासिक पहोना वाच्य पदार्थ कैइ नथी, परंतु ज्यारे ऐ अने पहोने अलग करवामां आवे तो ते मणे छे. शश एटले ससलुं, शृंग एटले शींगडु. आ अने जगतमां जेवा मणे छे. महापुरुषों द्वारा वर्णविलां शास्त्रोंने प्रभाषु मानवामां शु वांधो होइ शके?

एक वैज्ञानिकने नवी शोध करतां पूर्व अगडिना वैज्ञानिकोंसे स्थापेदो सिद्धांत के पहिने प्रत्यक्ष न लेवा छतां प्रभाषुभूत माने छे. तो पछी आगममां वर्णविलां सिद्धांतों अने वयनोंने प्रभाषुभूत मानवामां शु वांधो?

कैइ एवो सवाल करे के भूतकालमां कैइने आत्मानी उपलब्धि थक्छ हुती, एवु मानवा माटे आधार शुं ज एनो उत्तर ए छे के जे कैइ महात्माओं भूतकालमां आत्मानी शोध न करी उत तो शास्त्रोंमां आत्मानुं वर्णन ज केवी रीते आवेत? ए साचुं छे के विजिन्न शास्त्रोंमां आत्मा अने तेना साक्षात्कारनुं वर्णन लिन्न जिन्न प्रकारनुं मणे छे. परंतु आ लेह तो विवरणी भाषतमां छे भूमि वस्तु एवा आत्मानी सत्ताना विषयमां तो कैइ ए भत नथी. आधी सपृष्ठ छे के विजिन्न शास्त्र आत्माना अस्तित्वने स्वीकारे छे ने तेनी अनुभूतिनुं पशु वर्णन करे छे. आम आगमप्रभाषुथी आत्मानुं अस्तित्व सिद्ध थाय छे.

सत्, चित् अने आनंद

हुवे आपणे आत्मानी एणाखनी रीत जेइ ए. कैइ वस्तुनां लक्षणेशी तेनी एणाख

थाय छे, लक्षण एक प्रकारनो असाधारण धर्म होय छे. जे ते वस्तु सिवाय यीलु वस्तुओमां होतो नथी. आत्मानुं लक्षण शास्त्रमां भताव्युं छे-सत्, चित् अने आनंद.

सतनो अथं छे - जेनो त्रिष्टुय कालमां नाश न थाय. ज्यारे ज्यारे जेइ ए त्यारे तेनुं एनुं ए ज स्वरूप हेखाय, तेमां कशो वधारे. धराडो न थाय, ते सत् छे. आत्मा सत् एटले के स्वरूपनी दृष्टिए हुमेशां एक सरभेज छे ते अविनाशी छे. आत्मा जेटला प्रदेश (विस्तार) वाणो छे, तेमांथी एक पशु विस्तार क्यारेय वधु के एाछो होतो नथी. ते भूत, अविष्य अने वर्तमानमां स्वरूपनी दृष्टिए समान इपमां रहे छे.

कैइकहे के खाणपण, युवानी अने वृद्धावस्थाओं जेवी अवस्थाओं हेखाय छे, त्यारे आत्माना इपमां पशु परिवर्तन थाय छे, एटले ते सत् डेवी रीते कहेवाय? आनो. उत्तर ए छे के आ परिवर्तननी स्वरूप एवी त्रिषु अवस्थाओं शरीरनी छे, आत्मानी नथी. आम छतांय कैइ एम कहे के आ परिवर्तन आत्मानुं छे, तो एनी शांकनुं समाधान ए के ज्यारे ए व्याकृत एम कहे के हुं बाणक हुतो, हुं शुवक अन्यो, हुं वृद्ध छु, त्यारे आ त्रिष्टुय अवस्थाओंमां तमे जेने 'हुं' कहो छे, ते तो प्रत्यक्ष छे. जे आत्मा अद्वातो रक्षो होत तो त्रिष्टुय अवस्थाओंमां तेने आ परिवर्तननी ज्ञान ज न थात. परिषुमे स्पृष्ठ थाय छे के आ त्रिषु अवस्थाओंमां 'हुं' अद्वायो नथी. परंतु तेषु त्रिष्टुय अवस्थाओंमां उपस्थित शहीने परिवर्तन निषाङ्गुं छे, तेथी ज रूपयं अद्वातो नथी. परंतु शरीरमां आवती अवस्थाओंना परिवर्तननो अनुभव करे छे. ते आत्मा छे.

आत्मा एक देहनो त्याग करीने यीज देहमां जाय छे, एक योनिमाथी यीलु योनिमां गमन

८]

[श्री आत्मानंद प्रकाश]

करे छे तेम छतां तेतु मूण स्वदृप अदलातुं नथी,
तेना विस्तारनी संण्या एटलीने एटली ज रहे
छे. हेह अदलाय, पण आत्मा नहीं आथी आत्मा
शण्हनी द्युत्पत्ति आवी करी छे.

“अतति सततं गच्छतीति आत्मा”

“ने निरंतरं पोताना स्वदृपमां गमनं करतो
रहे छे ते आत्मा छे.”

आत्मानो वेलाविक - उपाधिकन्य शुणु
अदलाय छे, किंतु आत्माना स्वाभाविक शुणु
अदलाता नथी.

आत्मानु खीनु दृप चित् छे, चित् द्वारा
आत्माना असाधारण दृपनी जाणु थाय छे. ने
स्वयं प्रकाशमान छे. तेने प्रकाशित करवा माटे
जीज डैहनी सहायतानी आवश्यकता नथी. आत्मा
सूर्यांशी पणु अधिक प्रकाशमान छे. उत्कृष्ट साधना
करनारा आ रहस्यने पारी शके छे.

सूर्यने आत्मा बेइ शके छे, परंतु सूर्य
आत्माने नथी बेइ शकतो. वास्तवमां नेत्रोमां
जेवानी शक्ति नथी, ते शक्ति तो आत्मानी छे.
ज्यारे नेत्र तो कारणु भाव छे चित् (ज्ञान)
आत्मा सिवाय डैहि पदार्थमां हेतु नथी.

खीनु दृप छे आनंद. जेमां हेश, काण अने
वस्तुथी आधा न थती हेय, ने अनुकूल-स-वेदन-
दृप हेय, ते आनंद छे. आम तो इदियेथी
आनंदनो ज्याल आवे छे, परंतु पूर्णु आनंद
तो इदियेथी पर छे. भीडाई आनारो एम कहे
के भीडाईमां भारे आनंद छे, तो पठी मांडाईमां
के भीडाई आवामां आनंद आवतो नथी?
तेथी स्पष्ट छे के आनंद भीडाईमां नहीं आत्मामां
छे. पापकर्मीनां कारणु आत्मा पर आवरणु आवी
जाय छे. पापकर्मी दूर थबाथी आत्मा जाया
आनंदनो अनुभव करी शके छे.

आम सत्, चित् अने आनंद ए त्रण
आत्माना असाधारण धर्म छे. आ असाधारण धर्मो
परथी धर्मी आत्मानी ज्ञानाय करी शकाय छे.

आत्मानो विचार अत्यंत गहन छे. आत्माना
स्वदृपतुं यथार्थं ज्ञान थतां ते पोतानी शक्ति-
ज्ञाना भजनाने प्राप्त करवा माटे पुरुषार्थं ऐउ
छे, तमे पणु आत्माना सचिच्छानंद स्वदृपने
समझने तेनी साधना करशो तो तमारा ज्ञवनने
परमात्मानी निकट लक्ष्य जर्द शकशो.

स्थल : गोडाळनो उपाश्रय पायधुनी, मुंबध.

समय : वि. सं. २००६ श्रावण सुही ४, शनिवार.

श्री जैन आत्मानंद सभा-भावनगर द्वारा

ज्ञानपंचमी महोत्सवनी उज्ज्वाली

श्री जैन आत्मानंद सभा-भावनगर द्वारा ज्ञानां शताभ्दी वर्षानी उज्ज्वली निभितों प्रतिवर्ष
मुन्ह्य आ वर्षे पणु संवत् २००५उना डार्तक शुद्ध ५ शुक्लवार ता. १५-१६-६५ना रोज सभाना विशाल
कायद्वेरी हेलानां सुंदर अने डिलात्मक ज्ञानती गोडाळयी सभाना रटाई तथा अन्य लाविक लाल्हयो द्वारा
लारे जडेमत पूर्वक करवामां आवी हती.

सभाना ७ वार्षायी रात्रिना नव दम्यान अनेक-साधु-साधीज लगवातो, सज्जा श्रीकृष्ण
आपह-शापिका भाई-भाऊनो तथा नाना लुकडाये ये लुकडाये दूरशपूर्वक दर्शन-व-द्वनो लाल ल-यो ६ता.

धर्षा भागडोये डागण-डब्लम आदि आये भावी ज्ञानती पूजन लक्षितभावपूर्वक करी हती.

सुंदर अने डिलात्मक ज्ञानती गोडाळयी, दर्शनाशी योनो विशाल समुद्र प्रवाह अविरत आवतो
जडेट्रीगङ्गें उडी आनंदती लागणी व्यक्त करी हती.

वि. श्री जैन आत्मानंद सभा, भावनगर.

તવેમાર-કીસેમાર.-૬૬]

[૬]

ઝ ઔષધો જ્યાંહારે છે, આસ્થા ત્યાં વિજયી બને છે! ઝ

આ હુનિયામાં ઓસડ કે ઔષધિ જ મોટી ચીજ નથી, મોટી ને ડોઈ ચીજ હોય. તો એ આસ્થા છે ! કેના અંતરમાં આસ્થા હોય, એના માટે પાણી પણ અમૃત જેવું કામ કરતું હોય છે, અને આસ્થાવિહેણ્યા આદમીને માટે અમૃત પણ પાણી જેઠલું કામ આપતું નથી. માટે એમ કઢી શકાય કે, ઔષધિઓમાં પરમ ઔષધિ આસ્થા છે ! વૈદોમાં વૈદરાજ વિદ્યાસ એ અને હ્યાઓમાં રામભાગું હવા શ્રદ્ધા છે. જેની પાસે આ ગ્રણ્યાની મૂર્તી છે, એ કેન્સર જેવી વ્યાધિમાંથી ફરી એડો થઈને નીરોળી બની શકે છે, આ ગ્રણ્યાનો જેની પાસે અસાબ છે, અને શરદી જેબો રોગ પણ સમશાનમાં પહોંચતો કરવા માટે પૂરતો છે ! આવી આસ્થા અને શ્રદ્ધા જો વળી થંત્ર-મંત્ર અનુંતંત્રના અધિરાજ સમા મહામંત્ર-નમસ્કાર પર હોય, તો તો એવા રોગનો હેણ-રોગની સાથે ભલરોગ પણ નાખું થતાં એડો પાર થયા વિના નથી રહેતો.

આહી રજૂ થતી આ એક અત્યઘટનાના વાચન પછી ઉપર સુજગના ઉરાયોલ હૈય.માં ધુમરાયા વિના નહિ જ રહે ! વધારામાં એમ પણ થશે કે. મહામંત્ર પાસે લૌટિક-હુઃએ હુર કરવાની ભીણ માંગણી, એ તો રીજેલા ચકબ હોં પાસે પોતાનું ચાપણું એઠવાણી ભરવાની માંગણી મૂકુવા જેવી મૂર્ખતા છે ! રીંડો ચકબતીર્તિંતા જિણારીની આગ્ની જુંપડીને સોનાથી ભરી હેવા સમર્થ છે, એની પાસે વળી ચાપણિયાને એઠવાણી ભરવા જેવી સાવ તુંછ માગણી મૂકાય જરી ? એમ મહામંત્રનો પ્રભાવ તો, જેમાંથી તમામ રોગો-હુઃએ ઉપાધિઓ અને જાંતાપો સતત પેદા થતા રહે છે. એ ભલરોગને મૂળણી જ ઉણેડી હેવા સમર્થ છે, એથી એની આગળ વળી હેણના જ રાણાના હુંણો-રોગો હુર કરવાના જ રોદણું

જેવાની પાગલતા કરાય જરી ? આ સત્ય ઘટનાનો સ'ધ' રતનચંદ્ર હેમચંદ્ર નામની એક વ્યક્તિ સાથે સંકળાયેલો છે.

સને ૧૯૫૦નો આ બનાવ છે. ત્યારે ડોચ ગોળારી પળે રતનચંદ્ર હેમચંદ્રના ગળા પર એક ગંડે હેણા હીધી. થોડા જ બખતમાં એ ગાંધના નિદાન તરીકે ‘કેન્સર’નું હદ્દ જાહેર થયું. કેન્સર એરંડે કેન્સર ! રતનચંદ્રના મોતિયા મરી ગયા. એમને પોળે હિસે તારા હેળાવા માંદ્યા. જીવનમાં ધર્મની જેણે આરાધના-રક્ષા કરી હોય, એને જ રક્ખવા આવી આપત્તિમાં ધર્મ હાજર થાય ! રતનચંદ્રના જીવનમાં ‘ધર્મ-શ્રદ્ધા’ના નામે જોડું હું હતું. એથી એમની હોટ દ્વારો અને દ્વારાનાઓ તરફ મંડાઈ; પણ જેમ દ્વારો લેવાતી ગઈ, એમ કેન્સરની ગાંઠ વધુ ને વધુ વકરવા માંડી.

ભારતના જ્યાતનામ બધા સજોની સુલા-કાતતું પરિણામ પણ જ્યારે સાવ શુન્યમાં આવ્યું, ત્યારે રતનચંદ્રની જીજુવિષા છેક અમેરિકા સુધી લાંધાઈ અને ત્યાં પંદોણી એમણે કેન્સર અંગેના અનેક ઉપયારો કર્યા. આ ઉપયારો પાછળ નવ-લાખ ડ્રિફ્ટા જેવી જીગી-રકમને પાણીની જેમ વેરી પછી પણ જે ફલશુતી આવી, એ જેણે જીવવાની જમામ આશા મૂર્તી હઈને રતનચંદ્ર પુનઃ સુખાઈ આવ્યા

સુખાઈના આગમન કોઈ અજબ ઘડી આવી અને શરણુદાતા તત્ત્વ તરીકે મહામંત્ર ઉપર રતનચંદ્રની નજર કંઈક રિથર થઈ. આજ સુધી નવકાર તો ધણુ ગણ્યા હતો, નવકારના મહિમા અંગે આજ સુધી સાંસખ્યું પણ ધણુ ધણું હતું, પણ એમાં શ્રદ્ધા-વિદ્યાસનો જે ભાવ આજ સુધી નહોતો ભજ્યો, એ આ ઘડીએ ભજ્યો અને એઓ વિચારી રહ્યા કે આ દ્વારોને દરિયામાં

૧૦]

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ]

હેઠળે, હવે મહામંત્રનાં જોગે જીવન ધરી દઈને શાંતિ-સમાધિથી મરવું શું જોટું? જીવનમાં કે શાંતિ-સમાધિ સ્વપ્ને પણ જોઈ ન હતી, એને મૃત્યુ રાણે મેળવી લેવા એવો મરજીવા બનીને મેદાનમાં પડ્યા.

સને ૧૯૫૦નો ઈયુઅરી રૂપનો દિવસ જાણે મેતાનોસાં સંદેશ લઈને જોગ્યો હોય, એમ સૌને જાગવા માંડયું. રતનચંદ્રનો જગનોસાં જાગ કુદ્દીને ચેટલો સ્થૂલ થઈ ગયો કે પાણીનું ટીપુય અદર જાય. ડિ અને તસ્વ તો એવી ઉથ બની હે, જાણે આખું સરોવર ગટગટાવી જવા એ તૃપા જાંવા નાખી રહી! સુંખનિના જાણીતા કેન્સર નિષ્ણાત ડે. કારુચાને આ ચિહ્ન અતિમંદીના જણ્ણાતાં, એમણે એનો સંદેશો નજીકના સગાયોને આપી દીધે. રતનચંદ્રનેથી એ સંદેશાનો આણુસાર આવી ગયો. ડેકટર વિદ્યાય થયા અને એમણે ઘટસ્ટેટ કરતાં કહ્યું :

‘આ હવાએઓ બધી દરિયામાં નાણી આવો! મારા મોઢો પર લાદવામાં આવેલી આ બધી પાઈપ-લાઈનો (નળીએઓ) ઉંઘેડિને ઉકરાડે હેઠી હો! હવાની એક ખાતી હોટલ પણ આ રૂમમાં હવે જોઈએ નહિ. આજ સુધી શાંતિ-સમાધિથી જીવન જીવવામાં તો હું અસર્કણ રહ્યો, પણ મારે હવે આ અસર્કણતાની આંધીમાં અટવાઇને જ મૃત્યુને પણ અગાહવું નથી. મારી દંચા એવી છે કે, મહામંત્રના જોગે આ જીવનનું સમર્પણ કરી દઈને હવે શાંતિથી મરવું! હું હવે ઘડી એ ઘડીનો ભહેમાન છું. એથી આ રૂમમાં હવે મારી અતિમંદીના રક્ષણ કરે છે, એ નવકાર-નિષ્ઠાતું રક્ષણ પણ ડેઝ અગમ્ય-તત્ત્વ જ છે! હવે કદાચ આ શૈયા મારી અતિમંદીના પણ બની જાય, તો અત્યારથી જ સૌને ‘ખામેનિ સંવળું’ અને ‘ગતિ મે સંવલૂંએસુનો’ સ્નેહ-સંદેશ સુણ્ણાવી

હું છું. જે જીવી જવાશે, તો પછી આનાંધીય વધુ હસતા હૈયે મળીશું; અને મૃત્યુ અનિવાર્ય હશે. તો જ્યારે ઋણાતુંધ જોડાશે ત્યારે ઇરી મળાશે !

રતનચંદ્રનો પરિવાર દર્દીના આ અરમાનને અમલી જનાવીને રૂમની બહુર ચિંચિત-ચહેરે ગોડવાઈ ગયો. દવાઓના ભૂતપ્રેતથી અને નળીએ જોગીની ડાકખોથી સુક્ત બનેદા રતનચંદ્ર ડેઝ અસ્ક્રિક્ટ-અનુભૂતિ કરી રહ્યા જીવનનો છેડો સુધારી હેબાનો. એમનો નિર્ણય આણુનમ અને વીરોચિત હતો, શરીરમાં શક્તિ નહોંતી, છતાં મનમાં જાણે મઝકમતાનો. મહાસાગર ભરતીએ ચઢ્યો હતો. ડેઝ જાતની માગણી કે શરત વિના એવોનો નવકારના શરણાગત જાણી ગયા. ‘નમો અરિષ્ટાણું’ અને ‘સવત્ર’ સુખી જવતુ કોકો:’ આ એ ધ્વનિ જાણે એમના થાસોથાસની સાથે ધૂટાવા લાગ્યા. આ એ મંત્રોનો જાપ જેમ જેમ આગળ વધવા માડ્યો, એમ એવી એ દર્દીની આસપાસ ડેઝ અનેરી શાંતિ છવાતી ચાલી. એ દેહ પથારીમાં પણ આરામ માણ્ણી શકતો નહોંતો, એ દેહ આ જાપની પણોમાં ટદ્દાર રહેવા છતાં વેદનાના વેગને એછા થતાં અનુભવવા માંડ્યો.

મહામંત્રના ચરણે-શરણે રતનચંદ્ર એ રીતે શરણાગતિ સીકારી હતી કે, જેમાં સ્થળ-કાળના લેહ પણ ભૂસાતા જતા હતા. જાપમાંને જાપમાં સાંજ વીતી શાંતિ તેમજ રાતનો પણ અડધો જાગ પસાર થઈ ગયો. અને દર્દીના દેહનો બધો રોગ જાણે એકઢો થઈ ને અહાર નીકળી જવા જાંવા નાણી રહ્યો હોય, એની પ્રતીતિ કરાવતી એક એવી જ જોરદાર લોહીની ઊલટી થઈ કે, રતનચંદ્ર એ ઊલટી થયા પછી ડેઝ જૂદી રહેત અનુભવવા માંડ્યા, એ ઊલટીમાં જાણે છાયાતું તમામ ડેન્સર ધોવાઈને અહાર નીકળી ગયું હોય, એમ એમને લાયું.

વહેલી સવારે રૂમનું બારાળું રતનચંદ્ર હોલયું

नवेम्बर-दीसेंबर-६६]

[११

त्यारे अहार तो चिन्हित चेहराओंनी लाइन वाणी हुती. एमणे राते अनुभवेला राहतनी वात करीने थोड़ा कलाक खाद कहुँ के, मने एम लागे छे के, जे गणुः पाणीनुः टीपुः उतारवाय तैयार न हुतुः, ए हुये गरम दूध उतारवा मानी जशे !

झधने ग्लास हाजर थयो. भजिनांगो पठी आजे रतनचंद गरम-झधने. ए ग्लास गटगटावी गया सौ आक्षयूः अनुभवी रह्या, समशानना फ्रवाजेथी आ रीते ल्लवनना यौवन-काणमां प्रवेशता हीर्णे जेठने सौ कौआ भष्मामंत्रनी अगम्य-शक्तिने लक्षिती प्रणाम करी रह्या.

द्वा-दाढ़ने देशवटो. आपीने आस्थाना आधारे-आधारे भष्मामंत्रना जपमां कुलांडोना कुलांडो सुधी खोवाई ज्ञाता रतनचंदने के भस्तीनो अनुभव थतो, ए एमनेय अवण्णीय-केटिनो जण्णातो, 'नमो अरिहंताशु' अने 'सर्वं तुम्ही नवतु दोऽः' नो ए जप थोड़ा दिवस चालयो. अने रतनचंदना देहमां, डेन्सरनी कौआचसर सम खावा पूरतीय न मही.. पठी तो झैर उपरात अनाज पणु डेन्सर-अस्त ए गणामार्थी नीचे उतरवा मांडयुः. जे २४ ईश्वरानी डेक्टरोए ल्लवननी छेद्वी तारीण णतावी हुती, ए तारीणथी घराखर ए भजिना णाई रतनचंद ज्ञारे यावीने तो. लुक्या पासे पहेंच्या, त्यारे एकवार तो डेक्टरने लाग्युँ के; आ शुः ! रतनचंद्दुः प्रेताविष्ट शरीर तो. मारी सामे हाजर नथी थयु ने ? एमणे एकाएक हरहीने कहुँ : मारा माटे आ पहेदो ज अनुभव छे के आ रीते कौआ हीर्णे छेकु समशानने धाटे जाने अने धमराजने हाथताणी आपाने हटकी गयो छेय ! तमने कई द्वा लागु पडी गइ ? नाम तो जणावो. जेथी डेन्सर ए जे थर्द रहेलां संशोधने सहज णानी शके ?

रतनचंदे कहुँ : अगम्य-शक्तिनो आ परच्या छे. रोगने मारी हडाववा ज्ञारे औषधिचोथी

लयो लयो डमाक्य छताश हुये हार रवीकरे छे, त्यां भष्मामंत्र परनी आस्था आवीने विजयनु भेदान मारी ज्ञाय छे. औषधमां पणु शक्तिपात उत्तरानी भष्माशक्तिने कुट्ठनी पासे होय, तो ए आस्था पासे छे. आवी आस्थानी आराधनानो ज मने ल्लवन-मरणुना जगमां जग्नी विजय अपाव्यो छे. अठार लाखी वधु संपत्ति अने वर्षेना जेट्टो समय पणु मारा डेन्सरने नाखुड उत्तरानी वात तो हर रही, परंतु आगण बधतुः अटकावी पणु न शक्या; त्यां पाई पणु भरच्या विना एक रातमां जे हुँ रोग मुक्त थयो होउँ; तो ए प्रशाव अमारा नवकार भंगनो अने भंकरेली आस्थापूर्वकनी एनी आराधनानो छे.

द्वा अने द्वाखानानी डुनियाने लगती आणोडवामां ज द्वास लेनारा डेक्टरने माटे तो. आ अधी वातो नवी ज नहि, नवाईसिरी पणु लागती हुती. अणोचर अप्रत्यक्षने श्रद्धानी नजरे न जेवानी पोतानी ताचीरने आ सत्य घटनाए चमचमतो. एक तमाच्या लगावी हीधे हुतो आस्थानी वात लक्षे परोक्ष हुती, पणु एनुः शुल परिण्याम तो प्रत्यक्ष ज हुतुः. एथी एनो धन्कार करवोय शक्य नहेतो.

रतनचंदने डेक्टरे तपास्यां त्यारे एमना नणमांय रोगनुः कौआ चिह्न नजरे न चढयुः. पोतानी चियदी सामे पडकार बनेली आ सत्य-घटना पर एओ. दिवसो सुधी पुढिनो. सहारो लहाने भनन-माथन करी रक्षा, पणु एनुः रहस्य भेणववा ए असळण ज रह्या ! कारणु के ज्यां श्रद्धा-आस्थानो आशारो लेवो. अनिवार्य हुतो, त्यां डेक्टरोए तक्क-पुढिनी सहायता स्वीकारी हुती !

नोंद्यः :- लेना हुये श्री नवकार तेने करशे श संसार ? पुस्तकमार्थी सालार.

१२]

[श्री आत्मानंद प्रकाश]

साचा होय ते सहुने अजवाणे

[संग्राम सोनी]

पू. मुनिश्री राजरत्नविजयजी म. सा.

ग्रामाञ्जिका छुवननी थेष नाति क्षे एम डेव्हुं
डेट्लुं आसान छे. एट्लुं ४८ मुरठेस क्षरसी क्षोटीना
पण एने आचरणां उतारी यतावानुं छे. छुवननो
भन भावे अगुं अतो होय त्यारे भक्षलसा डेक्हारो य
सच्चाई साथे खांधेऊ डरी देता होय छे. माण्ड डोने
ग्रिय न होय जला?

पछ संग्राम सोनी संसारना आवा संगवडिया
डेक्हारो डर्ता नेप्ही माईनो मानवी होतो. जैन धर्मनो
ए एकनिधि आराधक, पछ एनी निया धर्मक्षिणा पूँती
४८ सीमीत न हनी. छुवननी क्षाल ए निधासलर बनवा
प्रयत्न इतरा. अग्रामाञ्जिका के अण-क्षपटी भाषा तो
ए कही न समरे.

एनी आ निधानी एक वार खुट्ट आटरी अग्नि-
परीक्षा. अर्थ. अन्युं एवुं के डेट्साड हुष्ट भानपात्रे. ए
धन पडावाना इरिटे एनुं अपदरण्युं क्षुं. आन तो
संग्राम पछु जिंद नेवा शूरवीर हता. अने अग्नपरण्यु
मेतो सुईनां देवानो जेव. ऐवा हुटोआ गावृता एट्ले
४८ हता एउटे एमणे अण-क्षपटीथी संग्रामने एलान
भगावीने अधनयस्त हरी दीवा.

संग्राम ज्यारे भानां आव्यो त्यारे ए एकांत
ज्ञानशून्य स्थानमां डेव होतो. हरी न शक्य एवा गाठ
बधने एनो देव अधानो होतो. संग्रामने विस्तय ए
मात्रुं हतुं के एनो डैर्छ शत्रु तो होतो ४८ नहि,

अतां आ एना खनी हती.” इया छरादाथी
क्षेषु आ अपदरण्युं क्षुं हो? ए शोधनां संग्राम
हूँ ए गयो. पछु ए प्रश्नो निझर ४८ :ला. ए स्थो
भीजुं. डैर्छ हतुं ४८ नही. लक्षा पक्षा पूछाय क्षेने?

थाडा हिक्सो वीत्या एने ए स्थो डेट्साड
खुक्कानीधारियो आव्या. ए चूपमाप संग्रामने बधन-
मुक्त डरी रख्या. संग्रामे पेलां प्रश्नो वारंवार पूछणा,
पछु ख्या आव भौन हता. जाणे उभ ४८ न होय.”
संग्रामनी आतुरता वनी गढ. एक्षु निर्जुन्युं क्षें के
ज्यां सुधी भारा प्रश्नो जितर नहि आप्तो त्यां चुधी
हूँ अहीथी मुक्त नहि थाउ. हुं स्वेच्छाए केह
भोगनीस.

संग्रामनी दद्ता सामे गेला खुक्कानी धारियो झुक्का
गया. एमणे उतर आप्तो ‘आमे धन मेष्यत्वा भारे
तमाइ अपदरण्युं क्षुं हतुं?’

‘तो पछी तमे भने बधनमुक्त डेव डो छों?’
संग्रामे आश्रयी पूछ्यु:

अमने भो भाग्युं धन भणा गयुं क्षे गाठ

‘हूँ! क्षेषु तमने ए आप्यु? अनो डेट्सु
आप्यु?’

‘तमारा पुनोमे. मारी अभागही मुजाह पुरी आर
(अनुसंधान पत्ता नं४८ १५५)

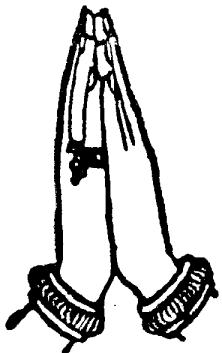

કર્મરાજની કરામત

[ગતાંકથી ચાલુ]

(મહાસતી શારદાભાઈની વ્યાખ્યાનમાળામાંથી)

સંક્ષિપ્ત : કંઠિલાલ ચાર. સલેતા

હવે નીલાનું કોણું ?

મસરા વહુને હીકરીની જેમ રાખે છે. નીલા પણ લાજ ભર્યાદામાં રહીને મસરાની સેવા ભક્તિ કરે છે. મમય ભરો તેમાં આડાં બાંચન, ચિંતન કરે છે. આ રીતે હુઃઅમાં પણ સુખ માણીને જીવન વિતાવે છે. પણ શેડને મનમાં એક કીડો કેનારી ખાય છે, હવે હું ઘરડો થયો છું. મારા માટે પણ ડિવસ જેણારો. ડિવસ આવી જશે એ અભર નથી. મારા મરણ પણ નીલાનું કોણું ? આદિલા મોટા આલિશાન બાંગલામાં આ સુખ અને વૈમવમાં તે એકલી કેવી રીતે રહી શકેશો ? શેડના મનમાં આ સુઅંગણું છે છાં કોઈ દિવસ હણેતા નથી. નીલાને પરણીને આદ્યા વર્ષો થયા છતાં નીલાએ નથી સુખ જોયું સસરાનું કે સસરાએ નથી સુખ જોયું નીલાનું. નીલા તેની ભર્યાદામાં રહીને સેવાભક્તિ કરે છે એક ડિવસ સસરાથી ન રહેવાયું. તેમણે નીલાને બોલાવીને હણું. વહું બેદો ! મારે તમને એક વાત પૂછવી છે. મેં તમને અંતરની વાત કરવા જોવાબ્ધ્ય છે. નીલા સહેદ સાડીમાં લાજ કાઢીને સસરાની પાસે આવી. ત્યારે સસરાએ નીલાનું સુખ જોયું. ચાંદો વગરનું કપાળ અને વેણા ચુક્ત સુખ

નેતા ધરમદાસ શેડનું દિવ વલોવાઈ ગયું. શેડ એલાન થઈ ગયા. પરણીને છટકાં કરતા ભાનમાં આદ્યા ત્યારે જોવ્યા. આવી ઝૂલ જેવી કોમળ વહુને આવા હુઃઅ ! નાનપણુમાં માતાપિતા ચાલ્યા ગયા. પરણીને આસરે આવી. શુખની ઘડી આવી ત્યારે તેનો પતી ચાલ્યો ગયો. શું કર્મરાજ તારા જેલ છે ! નીલા હું બાપુજી ! રહેશો નહીં, કર્મો કોઈને છોડતા નથી. આપને જે વાત પૂછવી હોય તે પૂછો

તમાડ ભાવિ શું ઘડચું છે ?

શેડ હૈયું કરુને જોવ્યા, જેટા ! મને એક સુઅંગણું છે. હુઃઅ છે. જે સુઅંગણું હોય તે ખુલ્લા દિવે કહે. હું મને ઘડપણું આદ્યું છે. મૃત્યુ કર્યારે ભરાભી જશે તેની મને અભર નથી. મારા મરણ પછી તમાડાં શું થશે ? આદિલા મોટા બાંગલામાં, તમે એકલા કેવી રીતે રહી શકેશો ? તમે તમારી જિંદગીને વિચાર કરો છે ? જે જાણવાની મને અધિરાઈ આવી છે. બાપુજી ! તમને તો હમણાં આ પ્રક્ષ થયો હશે. પણ મેં તો તમારા હીકરા શુજરી ગયા ત્યારથી નિર્ણય કરી લીધો છે. આ સાંભળતા સસરાના મનમાં અનેક તર્ક-વિર્કો થવા લાગ્યા હજારો વિગારો. આવવા લાગ્યા

આવી રૂપ રૂપના અંધાર, નવ યૌવનના મનમાં
વિચારના તરંગો તો હોય જ ને ! એટા !
તમારં ભાવિ તમે શું ઘડયું છે ? તે સહેચ ન
હોય તો મને કહેલા પુત્રવધૂનો વિચાર સંબંધવા શેડ ઉત્સુક બન્યા. એ જવાણમાં આગાની
ગરમી હશે કે બાગની ઠંડક હશે ? એ કણી
શકાય તેમ ન હતું.

મારું ભાવિ ભાગવતી દીક્ષા

નીલાએ મફકમ મને કહ્યું. બાપુજી ! આપ
દીર્ઘયુપ બનો ને મને આપની સેવાનો ભાબ
મળો, મારા ભાગવતી જ્યાં સુધી આપની
સેવાનો લાલ મળશે ત્યાં સુધી લદ્ધ જ્યારે
આપની સેવાનો લાલ મળવાતું મારું સહ
ભાગ્ય ન હવાઈ જશે ત્યારે હું ભાગવતી દીક્ષા
અંગિકાર કરીશ. આ શરૂઆત સંભળતા શેડની
છાતી ગજગજ ઉછળવા લાગી. એટા ! તુ
ખરેખર કુણીઓક છે ! આટલી બધી આનંદાની
તારામાં છે ! તું સાચી વિરાંગના છે મને તો
આ સંધ્વય પણ નહેતો કે તે તારા જીવન મારે
આવું નિર્માણ ઘડયું હશે ! ધન્ય છે, એટા,
ધન્ય છે તને ! મારા મારે તે તારું જીવન
સેવામાં અપણું કર્યું અને મારા મૃત્યુ બાદ તું
સાચી વિરાંગના બનીને કૈન ધર્મની ભાગવતી
દીક્ષા અંગિકાર કરીને મારી સાત પેઢીને ઉજ-
જવળ કરીશ. મારી સાત પેઢીનું નામ ઉજજ-
વળ ધરવાતું હશે એટબે તમારા લગ્ન મારા
દીકરા સાથે થયા. દીકરા તો મૃત્યુ પામ્યા, પણ
પેઢીનું નામ રાણવા તમારા જેવા સ્વરીરતનને
મૂક્તો ગયો. બાપુજી ! આપના ધરમાં આધ્યા
પણી મેં કે સાંકારો મેળવ્યા છે તને આ
બધી પ્રતાપ છે ! હુંએ આપ મારી ચિંતા ન
કરતા, જીવનના છેલ્લા બ્રેમાં સુખેશી ધર્મારથ-
ધના કરે.

આપણે જીવન કેવું જીવું છે ? બરખાદ
બનાવવું છે કે આગાહ બનાવવું છે ? એ

આપણા હાથની વાત છે. ભગવાનના સત્તો
શિલ્પી છે. તેમના ચરણે જીવન અપણું કરશું
તો જીવનતું સાચું ઘડતર થશે. એક સારા
પ્રસંગે રવિવારના દિવસે બહેન ભાઈના વેર
જમવા ગઈ. ભાઈને બહેન બાહુ વહાલી હતી.
ભાઈને ત્યાં સાંપત્તિ અફળી હતી. એન જરીને
વેર જવા તૈયાર થાય છે, ત્યારે ભાઈ બહેનને
એક નાનકડી પેટી બેટ આપે છે. એન હલ્લી
રહી છે. કેતી નથી. ભાઈ ! તારે મને બેટ
આપવી છે ? ભાઈના મનમાં થયું કે એન ખૂબ
સુધી છે તેને મારી આ બેટ ચોઠી પડી લાગે
છે હું તો તેની આગળ સાવ અદ્ય છું. તેણે
ગેરીમાં વણું તોલાનો સોનાનો દાળીનો સુકીને
ગેરી બેટ આપી છે. બહેન કહે ભાઈ ! મારે
કંઈ જરૂર નથી એન ! હું તો કૂલ નહિ ને
કુલની પાંખડી બેટ આપું છું. ભાઈ ! જે તારે
આપવું છે તો હું માંગું તે આપ. બહેન જમવા
એડી ત્યારે તેની આંખમાં આંસુ હતા. તે જમતા
રડી હતી અને જરીને ઉડી ત્યારે પણ રડી
ભાઈના મનમાં થયું કે તેને માતા યાદ આવી
હશે ! અગર હું જે આપું છું તે ઓછું પડયું.
લાગે છે. ભાઈ કહે બહેન ! તારે જે માંગવું હોય
તે માંગ, પણ મારા વેર આવી છે તો નિરાશ
થઈને રડતી આંગે તને જવા નહિ ૬૩.
ભાઈ ! હું જમવા એડી ત્યારે બટેટાનું શાક
હતું. હું તને કાઢું છું કે બટેટા તો અનાતકાયના
જીવો છે. તો તું અનાતકાયના જીવોને અભયહાન
આપ. આ એનના જીવનમાં ધર્મ કટલો વરંચો
હશે ! સોના કરતાં અનાતકાયના જીવોનું અસા-
દાન વહાલું લાગ્યું, ધર્મનો રંગ બહારથી, ડિપંદી
નહિ પણ હાઉઝાઉની મીંબનમાં ડેવા નેર્યુંં,
બહેન ભાઈને કહ્યું-તું અનાતકાયના જીવોને
અભયહાન આપે એ જ માંગું છું. “સદુ જીવો
અને જીવવા હો.” જીવ ડિંસાથી બચવું હોય તો
હોટલના ભાણું-પીણું બંધ કરનો. એનના કદેવાથી

नवेष्टिर-हीसंभार-६६]

[१५]

लाईचो अनंतकायना लुबोने असयदान आपवानी प्रतिज्ञा करी. केवला पुष्यना भाता थांध्या, धरना वडिलो ने आवी प्रतिज्ञा दे तो स्वासाविक रीते धरना अध्याने पशु लेवातुं भन थाय.

आनंद गाथा पतिना लुवनमां धण्डा गुणो हता ते भुषिधनो उपयोग जयां अधरो होय त्यां संप करवावामां, अशांत वातावरण्यने शांत गनावामां, कुटिपशु भातता पश्चपात वगर न्याय करवामां अने पीजना दुःख हुर करवामां करता. हता. क्यारे पशु धनली लालचो. यथा श्रीतीनी लालचे भुषिधनो अवोगा उपयोग करता नहोता आथी वाणिज्य गाममां तेमतुं खूब मान हतुं.

लोको तेगनी प्रशंसा करता हुता. आवा भुषिध-शाणी आनंद गाथापति आनंद्ही रहे छे.

आप अधा पशु हो तप करवा जग्नृत घनले. वीर प्रभुचो आपेल भुषिधनो. आनंद गाथापति जेवा भडापुरुषनी जेम सदउपयोग करले. नीलाचो पैताना पतिना अवसान याद तर. निष्ठांथ कर्यो हतो के ससरानी सेवा करवी अने पशी हक्का वेवी तेम आप पशु अधा तप अने सेवा कर. वानो निष्ठांथ करले. तपनो लेहीनाह वाणी रहयो हे. जे जे तमारे रंग ज्ययना.

(कमथः)

(अनुसंधान पाना नंबर १२नुं चालु)

हुनर सोनामहोरो आपी छे.

संग्राम यगडी गयो. आटली अची सोनामहोरो भात्र गण्यतोना सम्यामां ज योताना पुत्रो आपी हे, अने ए पशु योताने मुक्त करवाना वीज उपयोग अन्यमात्रा विन: ज, ए वातमां संग्रामो भेद लाग्यो. तक्षण ऐबु लंटाइओने कहुं.

‘तमो होशियार छे. पशु भारा पुत्रो तमाराथी सवाया होशियार छे. नझी सोनामहोरोना नामे भणती चीज पधरावी दर्हने ए रमत रमी गया हो सावो, ए भारी पासे.’

स्त्राव लंटाइओने संग्राम पासे सोनामहोरो धरी. संग्रामे ओमने भातरी करवी दीधी के ए सोनामहोरोमां नहुं पिनग हतुं. संग्रामी सच्चाई पर लंटाइओने भान जन्यु, त्यां तो संग्रामे नवो धडाको कर्यो.

‘जूमो, आ रीते धन आपवुं भने जराय न गमे. गाढ अपहरण थाय ने खहकामां धन हेतुं पडे ए भारा दिवो अवश्य खूचो. पशु भारा पुत्रो ओम करवा संग्राम थया छे तो हो इवुं ज रहुं. हता.

ओमां दो रमाय तो तो संग्रामतुं दुग्ल लाने. ओना करता तो हुं केहमां रहेवातुं पसंद कहूं. लावो दागग-इलम हुं ज भारा पुत्रो पर संहेद्रा लभी आपूं. ए तमते नगद सोनामहोरो आपे पशी ज भने मुक्त करले...’

लंटाइओना देखा धरण्डार चूकी गया. संग्रामनी संचारप्रसिद्ध संचाराई तो एमजेय संसागी हली, पशु ए मेतना भामलामार्य आवी अहमूत रीते झगडती हो एवी एमने कर्यना न दली.

ए वणी ज पके लीनी अर्जिं अने भीना अंतरे संग्रामना चर्चने नग्या. संग्राम नेवा साच-हिल मानवानी संगत ए लंटाइओना अंतर-आडाशे ते पके सच्चाईतो भुरज उग्यो. ए सुलग अमधे पेकी पंकितनी वात सहुने स ची संगी के :-

“साचा होय ए सहुने अद्वाणे छे,
जोटाना उपने पशु सुरोलिन अनावे छे;
अतर ज्वे दागगना दूल पर,
तो ए एने य सुवालिन अनावे छे”

सं. श्रीचंद्र-प्रविताण्या

१६]

[आत्मानं द प्रकाश]

भावनगर स्थित कृष्णनगर जैन हेरासरे सूरिमंत्र आहिनी सव्यातिभव्य उज्ज्वली

भावनगर जैन ४थे भू. पू. तपागच्छ संघना आहेकाऱ्ये आ वर्षे० शासनसमाट समुदायाना विद्वान आचार्या पू. आ. श्री विजयसूरीहित्यसुरीश्वरण म. सा., पू. आ. श्री विजयकुंदकुंद-सूरीश्वरण म. सा., नृतन आचार्या देवश्री विजयशीलचंद्रसूरीहित्यरण म. सा, पू. आ. श्री विजय भद्रसेनसूरीश्वरण म. सा. आहि विशाळ साधु-सांखी वृह भावनगरना नुदा गुडा स्थानोच्चे जिराजमान झाला.

भावनगरना पोतावा पूर्व पू. आ. श्री विजयशीलचंद्रसूरीश्वरण म. सा. ना सूरीमंत्र पांच प्रस्थानना पूर्णाङ्गति प्रसंगे कृष्णनगरमां पोज्ज्वामां आवेल श्री गोत्रमत्वामी पूजन, श्री कृष्ण-नगर सांसार्यी स्वामीवात्सव्य, श्री पांच कृत्याङ्गकृ पूजन, सामुहिक वैत्यवंदन, श्री भूतमध्यरक्तोत्तम, श्री लक्ष्मितपना तपस्वीच्या तरक्षी पूजन, कृष्णनगर सांसार्यी स्वामी वात्सव्यनो लाभ केनार गुह्यतेष्ठा तरक्षी कुंब स्थापना तेमज श्री कृष्णांति जेवा विविध कार्यक्रमेनुं सुव्यवस्थित आयो-जन कृपामां आवेल.

आ कार्यक्रम प्रसंगे ओटाहानां श्री मेहनभाई भास्तर, श्री अशोळभाई, श्री अभयभाई, श्री-भरतभाई, श्री जसुलाई, श्री नटुभाई, श्री कमलेश्वलाई तथा भावनगरना श्री लक्ष्मिसूरी म.उ. अने श्री वृद्धिचंद्रणु जैन संगीत भाड्याच्ये पोतानी अभूत्य सेवाओनो लाभ आपी संवेदनाविकोने अहितरकमां तरक्षी की दिला लाला.

पू. आ. श्री शीलचंद्रसूरीश्वरण म. सा. ना ता. १८-१९-८६ना रोज ४६मां जन्म दिवस निमित्ते एक विशिष्ट कार्यक्रमतुं आयोजन करवामां आयुष्यं छतु जेमां पूजयशीना जन्म-हिन निमित्ते अगेल छुवेने छोडाववा श्री कृष्णनगर जैन हेरासरमां जिराजमान विविध प्रभुत्य-स्थानी भव्य आंगी स्पर्धा, तेमज गांडुदी स्पर्धा राखवामां आवेल.

आ स्पर्धामां अनुक्रमे रंजनभेन, मालतीभेन, भुवरीभेन नीलाभेन, दिपालीभेन, जट्टाभेन, हीनभेन, तथा अन्य नानी भातिकाच्या कुँ श००८ता जलोत, यशा, छेतल, तीपेश. विगोरे विजेताच्या गोनेल.

आ पूर्व प्रसंगे पू. आ. श्री विजयशीलचंद्रसूरीश्वरण म. सा. यतुविध संध सांखे कृष्ण-नगरना भिक्षार्थी इंटेंटमां रहेता भवनगर शहेदनी आपणी संस्था श्री नैन आत्मानं द सभाना उपप्रमुखश्री हिंद्यकांत मेहनताल सलोतना थडागणे पद्धारी मांगलिक प्रवचन आवेल.

समय कार्यक्रमेने सर्व घनाववामां कृष्णनगर विकागना श्री तीनुलाई, श्री वनभाणीभाई, श्री रसानभाई, श्री विनुभाई, श्री चंपकलाई (अ३) श्री भास्करभाई, श्री देवेन्द्रलाई देशी, श्री शशालाई, ढपाणी सांसार्यी विकागना तथा आपणी संस्थाना प्रमुख श्री प्रभोदकांतभाई शांड, श्री डिमतभाई मेतीवाणा, श्री चीमनभाई शेठ, श्री भिक्षुपतलाई वडील, श्री आर. एन. तवाल, श्री विरेन्द्रभाई, श्री धनुलाई, श्री जयुलाई, श्री चंदुलाई, श्री विनुभाई खासीक, श्री मेहन-लाल जगद्गुवनदास जलोत परिवार, श्रीमती छीरालदमी रतिलाल गीरधरलाल परिवार, श्री बुहर-भाई सवशुलाई योरा परिवार तेमज अंगनी पाठशाळाना भालक-भातिकाच्या, श्री माहालीर नैन

મહિલા મંડળ, શ્રી બલિત સુરી મંડળના ભાઈઓ આહિ વિશાળ કાર્યકરોની પ્રસંગનીય સેવાએ તથા તન, મન અને ધનના સહયોગથી સારાએ ચાતુર્માસ દરમ્યાનના અનેક સુ અવસરો અનુમોદનીય અને આકર્ષક રીતે ઉજવાયા હતા.

પ્રેરક :- પૂ. આ. શ્રી શીલચંદ્રસૂરીશ્વરજી મ. સા. એ સમદીયાળા પાંજરાપોળને ચેતનવંતી અનાવવા આગ્રહ પૂર્વકાપીલ કરી હતી.

પૂ. આચાર્યશ્રી સૂર્યોદયસૂરીશ્વરજી મ. સા., પૂ. આચાર્યશ્રી કુંદુંદસૂરીશ્વરજી મ. સા., પૂ. આચાર્યશ્રી શીલચંદ્રસૂરીશ્વરજી મ. સા., પૂ. આચાર્યશ્રી વિજયલદ્રસેનસૂરીશ્વરજી મ. સા. આહિને ભાવનગર સ્થિત શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના સેફેદારશ્રીએ શતાણ્ઠી બર્ષની ઉજવણીના ઉપવાઙ્માં ભજ્યા હતા. જેના સંદર્ભમાં પૂજયશ્રીએ આ સભા ઉત્તરોત્તર પ્રગતિ સાધી જૈન સમાજનું ગૌરવ વધારે તેવા માંગલ આશીર્વાદ આપેલ.

પૂજય આચાર્ય લગ્નંત, સાધુ-સાધીનું મહારાજે આહિ તા. ૨૫-૧૧-'૬૬ના કૃષ્ણનગર જૈન ઉપાશ્રેણી વિહાર કરેલ છે. આ પ્રસંગે અનેક લ વિકાયો હાજરી આપી પૂજયશ્રીએને ભાવભીની વિદાય આપી. ક્રી શ્રી ભાવનગરની ભૂમિને પાવન કરવા આગ્રહ ભરી વિનંતી કરી હતી.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગરના

પેટ્રન મેમબર તથા આળુવન સભ્યશ્રીએ જોગ

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગરના પેટ્રન-મેમબરો તથા આળુવન સભ્યશ્રીએને નમ્ર વિનંતી કે એકટોખર-૬૬ આખરમાં અંશેથી દરેક પેટ્રન મેમબર તથા આળુવન સભ્યશ્રીએને માહિતી હોમ્સ અને પરિપત્ર રવાના કરેલ છે. જેમાંથી હજુ ધણું સભ્યશ્રીએ તરફથી માહિતી હોમ્સ ભરાઈને આવેલ નથી. તો હવે વધુ વિલંઘ ન કરતાં આ માહિતી હોમ્સ ભરી સત્ત્વરે મોકદી આપવા કૃપા કરે.

પ્રમુખશ્રી
શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

તા. કુ. :- ઇક્તા પેટ્રન મેમબરાએ જ પોતાના પાસપોટ્સ સાઈઝના બલોક એન્ડ નહ ઈટ હોટા।
મેટલવાના છે. આળુવન સભ્યશ્રીએ ઇક્ત માહિતી હોમ્સ ભરીને મોકલ હું
છે. આ ના. અવશ્ય લખવો. જેની નોંધ લેના નમ્ર વિનંતી છે.

Shree Atmanand Ptaknsh

Regd. No. GBV. 31

रागद्वेषादयो देषा अस्माकं वास्तवा द्विषः ।
तान् निहन्ति महान् वीरः स एव पुरुषोत्तमः ॥

ॐ

* राग द्वेष वगोरे देषा आपेषा आपेषा भरा
दुर्भनो छे. ऐमने भडान् वीर ज नष्ट करी
शके छे, अने ये ज उत्तमोत्तम पुरुष छे.

अप्प

ॐ

* Passions like attachment, aversion and others are our real enemies. Them a great hero destroys, And he alone is really a great or supreme man.

BOOK-POST

From,

श्री आत्मानंद प्रकाश
४०. श्री नैन आत्मानंद सभा
पालगढ़, अ. चंगार-३६४००१

तंत्री : श्री प्रभेदकान्त झीमचंद शास्त्र

प्रकाशक : श्री जैन आत्मानंद सभा, लावण्यगढ़.

मुद्रक : आनंद प्रिण्टिंग प्रेस, सुलारवाड, लावण्यगढ़.